

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/199/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2216210177
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Renáta Gavalcová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2216210177.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Renáta Gavalcová a sudcov: JUDr. Martin Holíč a JUDr. Bibiána Ťažiarová, v právnej veci žalobcu: UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., so sídlom Šancová 1/A, Bratislava, IČO: 47 251 336, zastúpený splnomocnencom: ALTER IURIS, s.r.o., so sídlom Tolstého 9, Bratislava, IČO: 36 708 771, proti žalovanému: W. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. L. XXX/X, o zaplatenie 13.097,91 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 10. januára 2019 č.k. 10C/195/2016-112 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II., ktorým súd vo zvyšku žalobu zamietol a v závislom výroku o náhrade trov konania (výrok III.) ruší a v zrušenom rozsahu vec vráca a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie vo výroku I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 5.603,27 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 5.603,27 eur od 24.04.2015 do zaplatenia v mesačných splátkach vo výške 200 eur mesačne, vždy k 25. dňu toho - ktorého mesiaca tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia, vo výroku II. vo zvyšku žalobu zamietol a vo výroku III. rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ustanovenia § 1 ods. 1, 3 veta prvá, § 2 ods. 1 písm. a), b), g), § 2 ods. 3, § 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 1 Zákona o ochrane spotrebiteľa, § 37 ods. 1, § 39, § 40 ods. 1, § 52 ods. 1, § 52 ods. 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 4 písm. k), ods. 5, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 586/2008, Smernicou Rady 93/13/EHS z 05.04.1993, § 4 ods. 1, 2, 3, ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z.

3. Vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že súd z výsledkov vykonaného dokazovania mal jednoznačne za preukázané, že medzi stranami sporu bola dňa 31.10.2008 uzatvorená Zmluva o úvere pod č. 000034/IU/08/051. Z bodu III. Predmetnej zmluvy súd zistil výšku úveru 620 000 Sk (20 580,23 eur). Žalovaný bol zaviazaný zaplatiť žalobcovi predmetný úver mesačných splátkach po 4546,22 Sk (150,91 eur), výška splátok 240. Ďalej bola určená lehota na čerpanie úveru do 31.01.2009. Podaním zo dňa 12.11.2018 (č.l. 81) žalobca oznámil súdu, že žalovaný zaplatil celkovo sumu 14.976,73 eur. Z predloženej zmluvy o úvere súd zistil, že v zmluve nie je zákonom predpokladaný a požadovaným spôsobom uvedený termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§4 ods. 2 písm g) musí byť určený presne, jasne, určito a zrozumiteľne. Spotrebiteľ má byť jasne a zrozumiteľne informovaný o konkrétnom termíne, dátume konečnej splatnosti. Teda musí to byť konkrétny termín, konkrétny dátum, ktorý v tejto zmluve absentuje. Nestačí uviesť do zmluvy akýkoľvek údaj, aby boli formálne dodržané podmienky zákona. Nezrozumiteľný údaj má pre spotrebiteľa takú istú výpovednú hodnotu ako žiaden údaj. Ustanovenie § 4 ods. 2 cit. zák. slúži na ochranu spotrebiteľa, preto uvedenie tam predpísaných údaj v zmluve spôsobom odporujúcim tak

zneniu, ako a najmä aj podstate, účelu a zmyslu zákona j rovnaké, ako keby tam tieto údaje neboli uvedené vôbec. Preto súd má za to, že údaj o termíne konečnej splatnosti v zmluve absentuje, lebo namiesto konkrétneho dátumu je tam uvedené len „240 mesiacov od prvého čerpania úveru,“ pričom nie je zrejmý dátum, kedy spotrebiteľ čerpá prvý krát úver. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť súd má za to, že žalobca má nárok len na rozdiel medzi poskytnutou výškou úveru (20580,23 eur) a uhradenou výškou úveru (14976,73 eur) teda na sumu 5603,27 eur a vo z výšku žalobu zamietol. Súd ďalej priznal žalobcovi poukazujúc na § 517 ods. 2 OZ úroky z omeškania vo výške 5,00% ročne z tejto sumy od 24.04.2015 do zaplattenia. Žalovaný uviedol súdu, že je nemajetný, je v pracovnom pomere, zarába minimálnu mzdu vo výške 480 eur mesačne a z tejto sumy platí režijné náklady okolo 170 eur, poistenie mesačne 25 eur, na telefón 30 eur. Súd poukazujúc na majetkové pomery žalovaného povolil žalovanému zaplatiť prisúdenú istinu v mesačných splátkach po 200 eur mesačne vždy k 25.dňu toho ktorého mesiaca od právoplatnosti tohto rozsudku tak, že omeškanie splnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Rozhodnutie o trovách konania sa opiera o § 255 ods. 2 CSP podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. (úspešný 42,78%, neúspešný 57,22%, pomer úspechu a neúspechu -14,44%).

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca a žiadal odvolací súd, aby rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 13.097,91 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 17.002,99 eur od 31.12.2014 do 23.04.2015 a s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 13.093,71 eur od 24.04.2015 do zaplattenia a to z dôvodov podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) zákona č. 160/2015 Z.z. V odvolaní uviedol, že má za to, že na uvedený prípad nie je možné aplikovať zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a to z dôvodu, že na poskytnutý úver sa predmetný zákon nevzťahuje. S poukazom na ustanovenie § 1 ods. 2 písm. e) Zákona o spotrebiteľských úveroch, sa zákon nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru dohodnutých v SK zodpovedajúcej 20.000,- eur a na dohodnutú v SK zodpovedajúcu 20.000,- eur. V zmysle § III. bod 1 zmluvy bola dohodnutá výška poskytnutého úveru v sume 620.000,- Sk, t.j. 20.580,23 eur, čo je suma prevyšujúca sumu 20.000,- eur, čím sa Zákon o spotrebiteľských úveroch podľa § 1 ods. 2 písm. e) Zákona o spotrebiteľských úveroch na túto zmluvu nevzťahuje. Na základe uvedeného preto nemožno ani namietat, že by sa v zmluve nenachádzala náležitosť v zmysle § 4 ods. 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Z uvedeného dôvodu má preto odvolateľ za to, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil a rozhodnutie súdu prvej inštancie tým pádom vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolateľ má za to, že poskytnutý úver nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov a žalobca má nárok na celú žalovanú sumu s príslušenstvom.

5. Žalovaný odvolací návrh nepodal, k odvolaniu žalobcu písomné vyjadrenie nezaslal.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), postupujúc podľa § 470 CSP, po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 470 ods. 2 veta prvá CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP á contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Predmetom konania pred súdom prvej inštancie je žaloba žalobcu, ktorou sa domáha od žalovaného zaplattenia sumy 13.097,91 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 17.002,99 eur od 31.12.2014 do 23.04.2015 a s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 13.093,71 eur od 24.04.2015 do zaplattenia.

8. Predmetom odvolacieho konania vzhľadom na rozsah a dôvody odvolania žalobcu je posúdenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým vo zvyšku žalobu zamietol, t.j. v časti istiny vo výške 7.494,64 eur, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 17.002,99 eur od 31.12.2014 do 23.04.2015, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 7.490,44 eur od 24.04.2015 do zaplattenia.

9. Z obsahu odvolania vyplýva, že žalobca uplatňuje odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP a teda, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď súd prvej inštancie pochybil, pokiaľ zmluvu, nároky z ktorej boli predmetom konania, mal za zmluvu spotrebiteľskú.

10. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej súd zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. V odôvodnení súd odcituje právnu normu a v ďalšej časti odôvodnenia vysvetlí, ktoré zo skutkových zistení odôvodňujú aplikáciu práve tejto normy. Táto náležitosť odôvodnenia rozsudku tiež absentuje, keďže súd prvej inštancie v preskúmanom rozsudku sa dostatočne nevyjadril k interpretácii právnych noriem aplikovaných na daný prípad. Pokiaľ nie je zrejmé, aký právny záver o skutkovom stave veci urobil súd prvej inštancie v rozsúdenej veci, teda akú tzv. skutkovú vetu podrobil právnej kvalifikácii, keď odôvodnenie jeho rozsudku obsahuje zoznam čiastkových skutkových zistení, a to bez vytvorenia záveru o celkovom skutkovom stave (ktorý má vo svojom súhrne predstavovať skutkovú situáciu predvídanú hypotézou právnej normy) a odôvodnenia vzťahu medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej, je potrebné prijať záver, že takéto rozhodnutie je zaťažené vadou, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

11. Pod nesprávnym právnym posúdením treba rozumieť pochybenie súdu spočívajúce v tom, že na zistený skutkový stav neaplikoval príslušnú právnu normu, alebo aplikoval síce správnu právnu normu, ale jej obsah interpretoval nesprávne, alebo právnu normu síce interpretoval správne, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval.

12. Rozhodujúcou odvolacou námietkou je tvrdenie žalobcu, že na vzťah z uzavretej zmluvy sa neaplikujú ustanovenia zákona č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

13. Podľa § 1 ods. 2 písm. e) zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru do hodnoty v Sk zodpovedajúcej 200 EUR a nad hodnotu v Sk zodpovedajúcu 20 000 EUR; ak je na rovnaký účel uzavretých viac zmlúv o spotrebiteľskom úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o spotrebiteľskom úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver,

14. Z obsahu zmluvy vyplýva, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená dňa 31.10.2008 Zmluva o úvere č. 000034/EU/08/051, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 20.580,23 eur (620.000,- Sk). Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť úroky, úroky z omeškania pokiaľ na ne vznikne nárok, poplatky dohodnuté v zmluve dodržiavať dohodnuté podmienky, poskytnúť potrebnú súčinnosť a splniť súvisiace záväzky podľa zmluvy. Nakoľko žalovaný porušil svoje povinnosti vyplývajúce z podmienok dohodnutých v zmluve aj napriek písomnej výzve žalobcu, pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru ku dňu 30.12.2014. Dňa 22.04.2015 bola notárskym úradom JUDr. Ivany Vagaš spísaná Zápisnica č. N13/2015-2, U3/2015 na základe ktorej bola vydaná žalobcovi suma vo výške 4202,97 eur z notárskej úschovy, ktorá bola prijatá dňa 27.01.2015 na základe vykonania dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti a to bytu č. XX na X. Poschodí obytného domu so súpisným číslom XXXX postaveného na pozemkoch s parc. číslom 45-47 na W. ulici v J. U. s príslušenstvom v celosti a k tomu prislúchajúci podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku vo veľkosti 51/2056, ved. na LV č. XXXX k.ú. J. U.. Celkový nedoplatok z predčasne ukončenej zmluvy ku dňu 25.05.2016 predstavuje sumu vo výške 13.097,91 eur, z toho istiny je vo výške 13093,71 eur a dlžný riadny úrok vo výške 4,20 eur.

15. Z listinných dôkazov a zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie vyplýva, že podľa zmluvy o úvere bol poskytnutý žalovanému úver v sume 620.000,- Sk (20.580,23 eur) s ďalšími podmienkami uvedenými v tejto zmluve.

16. Pokiaľ teda súd prvej inštancie posúdil zmluvu ako bezúročnú a bez poplatkov výlučne z dôvodu, že neobsahovala náležitosti vyžadované ustanoveniami zákona č. 258/2001 < Z.z. v znení neskorších predpisov, vec nesprávne právne posúdil. Citovaný zákon sa totiž na prejednávajúcu vec nevzťahuje s poukazom na citované ust. § 1 ods. 2 písm. e/.

17. Tým, že súd prvej inštancie obmedzil svoje rozhodnutie v zamietajúcej časti iba na konštatovanie o bezúročnosti úveru s poukazom na chýbajúce náležitosti podľa zákona, ktorý na právny vzťah nie je možné aplikovať, nie je možné jeho rozhodnutie vecne preskúmať. Odvolací súd dodáva, že aj keď sa na vzťah založený zmluvou nevzťahujú ustanovenia zákona č. 258/2001 <. Z.z. ide o vzťah spotrebiteľský, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia § 52 a nasl. OZ <..

18. V dôsledku vyššie uvedeného nesprávneho právneho posúdenia veci a nesprávneho procesného postupu, sa potom prvoinštančný súd už dôsledne nezaoberal právnou a vecnou správnosťou a dôvodnosťou žalobcom uplatňovaného nároku z úverovej zmluvy a neposkytol tak žalovanému spotrebiteľovi ex offo súdnu ochranu jeho práv a v tomto smere nevykonal ani potrebné dokazovanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. V tejto súvislosti odvolací súd odkazuje na § 295 CSP v zmysle ktorého v spore, ktorý je sporom s ochranou slabšej strany súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, pričom súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí takéto dôkazy.

19. S poukazom na vyššie uvedené bolo potom nevyhnutným, aby odvolací súd rozsudok súdu s použitím § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP zrušil, keďže súd prvej inštancie svojím nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, ako aj z dôvodu, že v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci súd nevykonal navrhované (v danom prípade možno i nevyhnutné) dôkazy, pričom vzhľadom na rozsah potrebného dokazovania nie je účelné doplniť dokazovanie pred odvolacím súdom, a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

20. Povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude opätovne vec preskúmať, zaoberať sa pritom vecnou aj právnou správnosťou a dôvodnosťou žalobcom uplatneného nároku, za tým účelom doplniť dokazovanie, jeho výsledky nadväzne opätovne komplexne vyhodnotiť, posúdiť podľa príslušných hmotnoprávných ustanovení a následne znova vo veci rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s § 220 ods. 2 CSP odôvodniť. V novom rozhodnutí pritom prvoinštančný súd rozhodne zároveň aj o náhrade trov konania včítane trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 1 CSP).

21. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

22. Odvolací súd prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).